

P6_TA-PROV(2005)0235

Forbindelserne mellem lovlig og ulovlig indvandring

Europa-Parlamentets beslutning om forslag til forbindelserne mellem lovlig og ulovlig indvandring og integration af indvandrere (2004/2137(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "Undersøgelse af forbindelsen mellem lovlig og ulovlig indvandring" (KOM(2004)0412),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "Første årsrapport om indvandring og integration" (KOM(2004)0508),
- der henviser til Kommissionens grønbog om en EU-metode til at styre økonomisk migration (KOM(2004)0811),
- der henviser til udtalelserne fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af henholdsvis den 15. december 2004 og den 24. januar 2005 om meddelelse fra Kommissionen "Undersøgelse af forbindelsen mellem lovlig og ulovlig indvandring",
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2004 om Kommissionens meddelelse om indvandring, integration og beskæftigelse¹,
- der henviser til Amsterdam-traktaten, som tildeler Fællesskabet beføjelser og ansvar inden for områderne indvandring og asyl, og EF-traktatens artikel 63,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder i Tampere den 15.-16. oktober 1999, i Laeken den 14.-15. december 2001, i Sevilla den 21.-22. juni 2002 og i Thessaloniki den 19.-20. juni 2003,
- der henviser til sin henstilling af 14. oktober 2004 til Rådet og Det Europæiske Råd om fremtiden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed samt om betingelserne for at styrke dets legitimitet og effektivitet²,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Bruxelles den 4.-5. november 2004 og det tilknyttede Haag-program,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelser fra Udviklingsudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A6-0136/2005),

---

¹ EUT C 92 E af 16.4.2004, s. 390.

² Vedtagne tekster, P6_TA(2004)0022.

- A. der henviser til, at den frist, der på Det Europæiske Råds møde i Tampere blev afsat til gennemførelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, er udløbet,
- B. der henviser til manglen på en rigtig organiseret og samordnet europæisk indvandringspolitik og den deraf følgende indvandring i Unionen samt til behovet for, at Unionen og medlemsstaterne bevæger sig hen imod en form for indvandring, som reguleres i samarbejde med de relevante tredjelande,
- C. der henviser til, at vedtagelsen af Haag-programmet, som om kort tid vil blive iværksat med Kommissionens handlingsplan, vil gøre det muligt at arbejde videre med de resultater, der blev opnået med Tampere-programmet, og at tage de nye udfordringer op i forbindelse med gennemførelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed,
- D. der henviser til, at Unionens og medlemsstaternes samarbejde med hjemlandene og transitlandene uden for EU er afgørende,
- E. der henviser til behovet for at undgå tvetydighed i forholdet mellem udviklingssamarbejde og indvandring,
- F. der henviser til, at et mere sikkert europæisk samfund i lyset af udvidelsen forudsætter, at kontrollen ved de ydre grænser skærpes - under overholdelse af bestemmelserne i chartret om grundlæggende rettigheder og traktaterne - og at princippet om gensidig solidaritet anvendes,
- G. der henviser til, at Unionen forstået som et område uden indre grænser bør have en fælles, sammenhængende og effektiv tilgang til forvaltningen af de ydre grænser og udarbejde en fælles politik for områderne visum, asyl og indvandring,
- H. der henviser til, at bekæmpelse af ulovlig indvandring og menneskesmugling, etablering af lovlige indvandringskanaler og integration fortsat bør prioriteres i den udvidede Union, og at udnyttelse i form af illegalt arbejde og umenneskelig behandling af indvandrere bør straffes hårdt,
- I. der henviser til, at økonomisk indvandring er en ny udfordring for Unionen, som den ovennævnte grøn bog, der vil blive fulgt op af et handlingsprogram inden udgangen af 2005, igen har skabt opmærksomhed om, og at handlingsprogrammet forhåbentlig tager udgangspunkt i fælles regler, der er åbne for økonomisk indvandring,
- J. gør opmærksom på, at en lovlig og kontrolleret økonomisk indvandring er nødvendig for et Europa, hvor nedgangen i den aktive del af befolkningen betyder en reduktion af antallet af arbejdstagere på omkring 20 millioner mellem 2005 og 2030, sådan som det understreges i en række undersøgelser¹;
- K. påpeger, at en af de grundlæggende årsager til økonomisk indvandring er indvandrernes legitime forhåbning om at få opfyldt deres basale behov og undslippe fattigdommen, og opfordrer til, at der i EU's indvandringspolitik tages hensyn til EU's politik for udviklingssamarbejde, hvis primære formål er at bekæmpe fattigdom, med henblik på at

---

¹ World Economic and Social Survey 2004.

støtte udviklingen i lande uden for EU med hensyn til adgang til uddannelse og sundhedsvæsen og med henblik på at opfylde de øvrige millenniummålsætninger;

- L. der henviser til, at vellykkede politikker for lovlig indvandring forudsætter gennemførelse af strategier for fuld integration, der tager højde for andres erfaringer, udnytter den tredje sektors erfaringer og samarbejde og bygger på respekt for de rettigheder og deling af de pligter, der påhviler såvel tredjelandsindvandrere med lovligt ophold som statsborgere i værtssamfundet, samt på en permanent dialog, der er baseret på tillid og gensidig respekt, institutionernes evne til at lancere oplysningskampagner for at skabe et interkulturelt samfund samt en konstant indsats mod alle former for diskrimination på grund af race, kultur eller økonomi,
- M. der henviser til, at en ændring i en medlemsstats indvandringspolitik påvirker migrationsstrømmene og udviklingen i indvandringspolitikken i andre medlemsstater,
- N. der henviser til, at aktioner til bekæmpelse af menneskesmugling og seksuel udnyttelse af kvinder og børn skal udgøre en vigtig del af indvandringspolitikken,
- O. der henviser til, at det i traktaten om en forfatning for Europa i artikel III-268 fastlægges, at udviklingen af EU's indvandrings- og asylpolitik er underlagt princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne,
- P. der henviser til, at Fællesskabets finansielle ressourcer er begrænsede og bør fordeles ligeligt mellem de forskellige aspekter af den europæiske indvandringspolitik,
- 1. mener, at Unionens indvandringspolitik skal baseres på en global, ikke-sektorbestemt tilgang med udgangspunkt ikke blot i medlemsstaternes arbejdsmarkeders behov, men først og fremmest i politikker for modtagelse og integration samt i fastlæggelse af en veldefineret status og borgerrettigheder samt af sociale og politiske rettigheder for indvandrere i hele Unionen;
- 2. beklager, at Rådet fem år efter Det Europæiske Råds møde i Tampere og trods talrige debatter i Parlamentet ikke har formået at fastlægge en fælles indvandringspolitik, men tvært imod har besluttet at fastholde enstemmighed og høringsproceduren inden for hele området vedrørende lovlig indvandring;
- 3. understreger, at der er behov for en kohærent, samlet tilgang til indvandring, som tager udgangspunkt i snævre synergier mellem de forskellige implicerede politikker, og beklager den europæiske tilgang, som ofte er for sektorspecifik; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens og det nuværende rådsformandskabs initiativ med henblik på oprettelse af et system til gensidig oplysning og forudgående varsling, som Europa-Parlamentet vil blive fuldt inddraget i;
- 4. understreger, at en effektiv udvikling af fælles asyl- og indvandringspolitikker, der respekterer de grundlæggende rettigheder, er et af de prioriterede projekter i forbindelse med den europæiske integration, hvilket fremgår af traktaten om en forfatning for Europa;
- 5. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med Europa-Parlamentet at indlede overvejelser om en bedre samordning af alle de strukturer og organisationer, der er involveret i styringen af migrationsstrømmene, og til at sikre korrekt anvendelse og udbredelse af de

finansielle programmer på området;

6. beklager, at de foranstaltninger, som Rådet og medlemsstaterne hidtil har vedtaget til kontrol med indvandringsstrømmene, har bestået af indskrænkende kontrol i stedet for positive proaktive foranstaltninger; påpeger, at strategier, der er udformet med henblik på at mindske fattigdommen, forbedre leve- og arbejdsvilkårene, skabe arbejdspladser og forbedre uddannelsesniveaet i indvandrernes oprindelseslande, på lang sigt vil medvirke til at normalisere indvandringsstrømmene;
7. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og hjemlandene til at gennemføre nationale oplysningskampagner om politikkerne vedrørende indvandring, integration og bekæmpelse af racisme og fremmedhad, idet manglen på oplysninger om mulighederne for lovlig indvandring udnyttes af mafiaerne, der organiserer menneskehandel; mener, at samarbejdet med hjemlandene med hensyn til at oplyse om og forebygge udnyttelse af mennesker er af afgørende betydning, og at der bør lægges hovedvægt på integration, social inddragelse og kulturel udveksling;
8. mener, at det er af afgørende betydning bedst muligt at tage højde for indvandringspotentialer inden for rammerne af en europæisk politik for fælles udvikling, som inddrager værtssamfundene, hjemlandene og diaspora-netværk;
9. understreger, at Unionen for at optimere indvandringsmulighederne bør foreslå konkrete løsninger på problemet med hjerneflugt og opfordre medlemsstaterne til at fremme indvandreres muligheder for at sende penge til deres hjemland;
10. påpeger det fælles ansvar, som alle medlemsstaterne i forbindelse med forvaltning af nord-syd-migrationsstrømmen har for dels – særligt på sydkysten – at bekæmpe den ulovlige indvandring og menneskesmugling, dels – særligt på nordkysten – at skabe de økonomiske betingelser for social udvikling i tredjelande og en passende modtagelse, der respekterer den menneskelige værdighed;
11. støtter integration af indvandringsspørgsmålet i Unionens udenrigspolitik; opfordrer medlemsstaterne til at tage fat om de dybereliggende årsager til indvandring ved at indgå partnerskaber med udviklingslandene baseret på en egentlig dialog; understreger imidlertid, at tilgangen med udviklingsbistand og økonomiske partnerskaber ikke er tilstrækkelig til at tage fat om udvandringens dybereliggende årsager;
12. henstiller til Rådet at træffe initiativer, der kan resultere i, at de indvandringsansvarlige i hver enkelt medlemsstat besidder samme rang og er tilknyttet samme ministerdepartement;
13. understreger, at det bør spille en politisk rolle, f.eks. ved over for Kommissionen at udpege indvandringsforanstaltninger, der kan reguleres gennem fælles regler og derved fungere som centrale platforme i skabelsen af en effektiv fælles indvandringspolitik;
14. understreger behovet for, at EU indarbejder klausuler om fælles forvaltning af migrationsstrømme og obligatorisk tilbagetagelse af ulovlige indvandrere i alle de associerings- og samarbejdsaftaler, som EU indgår;
15. mener imidlertid, at selv om udviklingssamarbejdet er et vigtigt instrument til at bekæmpe

migrationens dybereliggende årsager, bør det fortsat supplere og ikke erstatte EU's politikker for integration og lovlig indvandring;

16. opfordrer de berørte medlemsstater til at øge det menneskelige potentiale og de finansielle ressourcer i deres konsulære myndigheder i hjemlandene med henblik på at oplyse de potentielle udvandrere om mulighederne for lovlig indrejse med henblik på beskæftigelse, uddannelse og forskning; anmoder Kommissionen om at tilskynde til koordination mellem de diplomatiske og konsulære strukturer, som medlemsstaterne måtte have i de samme lande, navnlig med henblik på at rette indvandrerne mod det land, der er interesseret i deres erhvervsprofil, og optimere afrejsen til lande, der har modtagelseskapacitet; foreslår, at blandt andre ARGO- og AENEAS-programmerne anvendes i denne henseende;
17. mener, at grænsekontrol og foranstaltninger til bekæmpelse af ulovlig indvandring kun bør være et aspekt af EU's politik over for lande uden for EU, som skal suppleres af en aktiv politik til udvikling af oprindelseslandene med henblik på at minimere de skadelige virkninger af udvandring; mener, at EU ikke bør analysere indvandringspolitikken ud fra de økonomiske interesser alene, men også bør tage højde for de årsager, der tvinger de pågældende til at udvandre;
18. mener, at indførelsen af et integreret system til forvaltning af de ydre grænser skal bygges op omkring omfattende harmonisering inden for visumområdet, aktiv deltagelse af Det Europæiske Grænseagentur med oprettelse af en fællesskabsfond for grænser og styrket konsulært samarbejde, som udmønter sig i oprettelse af fælles konsulære repræsentationer;
19. mener, at det er vigtigt at styrke solidariteten, særligt med de nye medlemsstater, vedrørende forvaltning af de ydre grænser og bekæmpelse af ulovlig indvandring;
20. understreger, at alle foranstaltninger vedrørende bekæmpelse af ulovlig indvandring og optrapning af kontrol med de ydre grænser, herunder i samarbejde med tredjelande, skal være forenelige med de garantier og grundlæggende rettigheder for personer, der er fastlagt i EU's charter om grundlæggende rettigheder og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, særligt retten til asyl og retten til "non-refoulement";
21. gentager erkendelsen af, at lovlig indvandring ikke i sig selv forhindrer ulovlig indvandring, og at grundene til at rejse ind i Den Europæiske Union er mangeartede; er derfor overbevist om, at der bør rettes særlig stor opmærksomhed mod bekæmpelse af menneskesmugling og de indvandrere, der er ofre herfor, især sårbare personer, navnlig kvinder og mindreårige, ved at gøre bekæmpelsen af dem, der handler med dem, til en prioritet for Den Europæiske Union; glæder sig over Kommissionens kommende handlingsplan på området, som bør lægge vægt på det nødvendige samarbejde med hjemlandene og transitlandene;
22. erkender, at mange kvinder, der er ofre for menneskehandel, lever i EU som ulovlige indvandrere, og at de fleste af dem ikke har adgang til retlig eller social beskyttelse; opfordrer medlemsstaterne til at være opmærksomme på disse kvinders situation og, i overensstemmelse med deres lovgivning, overveje permanent opholdstilladelse som et egnet middel til at bekæmpe menneskehandel;

23. minder om, at ansvarliggørelse af transportørerne og hjemlandenes myndigheder, skærpelse af de strafferetlige sanktioner mod smuglernetværk, bekæmpelse af ulovligt arbejde og menneskehandel samt og identificering af administrativ korrupktion udgør en integreret del af bekæmpelsen af ulovlig indvandring, som bør hvile på politi- og retssamarbejde på højt niveau; opfordrer derfor Unionen og medlemsstaterne til energisk at bekæmpe illegalt arbejde, der involverer indvandrere, ved at indføre et sæt repressive sanktioner mod de pågældende virksomheder, styrke de menneskelige midler til kontrol og beskytte ofrene;
24. fastslår imidlertid, at disse foranstaltninger skal anvendes med fuld respekt for de grundlæggende rettigheder, herunder retten til asyl;
25. mener, at medlemsstaterne bør bestræbe sig på at afsløre ulovligt arbejde, særligt inden for hushjælp og børnepasning, hvor et stort antal kvindelige indvandrere er beskæftiget; mener, at der skal udarbejdes en ny formel, således at de familier, der ansætter dem, kan finde en lovlig løsning, der betyder, at disse arbejdstagere får social sikring;
26. opfordrer Rådet og Kommissionen til med hensyn til tilbagetagelse af ulovlige indvandrere at benytte sig af de indgåede aftaler og retningslinjerne for kommende aftaler; minder om hjem- og transitlandenes ansvar med hensyn til tilbagetagelse og støtter en europæisk politik for tilbagesendelse med respekt for enhver persons værdighed og fysiske integritet i henhold til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og Genève-konventionen;
27. afviser igen udtrykkeligt idéen om at etablere lejre til indkvartering eller tilbageholdelse af indvandrere uden papirer og asylansøgere uden for EU's grænser i de regioner, hvor indvandringen kommer fra;
28. understreger, at de eksisterende midlertidige modtagelsescentre i og uden for Den Europæiske Union også skal forvaltes i overensstemmelse med Genève-konventionen;
29. er enig med Kommissionen i, at masselegalisering af de ulovlige indvandrere ikke løser problemet med ulovlig indvandring og derfor - da der ikke findes et fælles indvandrings- og asylsystem - bør være en undtagelse, som anvendes i enkeltstående tilfælde, eftersom der er en tendens til, at sådanne foranstaltninger ikke løser de reelle underliggende problemer; opfordrer Kommissionen til at undersøge god praksis i medlemsstaterne, der bør udvikles inden for rammerne af et system til udveksling af oplysninger og tidlig varsling;
30. mener, at der i enhver masselegalisering af ulovlige indvandrere skal tages højde for økonomiske, demografiske og kulturelle kriterier, og opfordrer til, at der udarbejdes en analyse af virkningerne af de legaliseringer, der er gennemført i medlemsstaterne;
31. mener, at lovlig indvandring spiller en vigtig rolle i forbindelse med styrkelse af den videnbaserede økonomi i Europa samt fremme af den økonomiske udvikling;
32. mener, at organiserede former for migration bør prioriteres i den overordnede europæiske strategi for økonomisk migration, og at navnlig de bilaterale aftaler med hjemlandene om forvaltning af migrationsbevægelser bør styrkes; understreger, at legaliseringsoperationer

er vigtige for at bekæmpe sort arbejde, integrere ulovlige indvandrere i samfundet og forebygge, at de udnyttes;

33. mener, at der af demografiske og økonomiske årsager samt med henblik på et muligt bidrag til mindskelse af den ulovlige indvandring bør oprettes lovlige indvandringskanaler i medlemsstaterne på grundlag af deres modtagelseskapacitet;
34. glæder sig over de foranstaltninger, som Kommissionen har lovet at iværksætte for at afhjælpe de særlige konsekvenser af ulovlig indvandring på regionerne i EU's yderste periferi¹, som på grund af deres geografiske beliggenhed, lille størrelse og isolation er særligt sårbare over for ulovlige indvandringsstrømme;
35. opfordrer medlemsstaterne til at deltage i de overvejelser, Kommissionen har indledt i grønbogen med hensyn til, hvilken grad af samordning der bør tilstræbes, og med hensyn til merværdien af vedtagelse af en europæisk lovgivning i betragtning af, at de enkelte medlemsstater har kompetence til at fastsætte, hvor mange indvandrere de vil tage imod;
36. er bekymret over, at Middelhavslandene på opfordring fra visse EU-lande har etableret "foreløbige modtagelsescentre" for indvandrere, der er på vej ind på Unionens territorium, og at over disse modtagelsescentre ikke gives en minimumsgaranti til de pågældende personer med hensyn til grundlæggende rettigheder; minder om, at forvaltningen af migrationsbevægelser ikke udelukkende skal tage udgangspunkt i sikkerhed, men også i forvaltningen af bæredygtig social udvikling;
37. er klar over, at medlemsstaterne er ansvarlige for at fastsætte antallet af tredjelandsstatsborgere på deres jord, men støtter idéen om at udarbejde overordnede skøn, som ligeledes tager højde for personer, hvis ophold er godkendt af andre årsager end økonomisk aktivitet, eksempelvis flygtninge, personer under subsidiære beskyttelsesordninger og personer under familiesammenføringsordninger, herunder mindreårige i den arbejdsdygtige alder, som skal garanteres adgang til arbejdsmarkedet;
38. finder det beklageligt, at forslaget til et direktiv om indvandring med henblik på beskæftigelse ikke kunne gennemføres, og støtter den af Kommissionen i grønbogen fremsatte mulighed for at oprette en fælles ramme af minimumsstandarder for tredjelandsstatsborgeres indrejse med henblik på beskæftigelse som lønmodtagere og udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed;
39. støtter fremme af mere fleksible og effektive indrejseprocedurer, f.eks. ved hjælp af et system for arbejdstilladelser; støtter anvendelse af fællesskabsprojekter efter Eures-modellen med henblik på at fremme udveksling af oplysninger blandt medlemsstaterne om beskæftigelsesmuligheder for tredjelandsstatsborgere, der er bosiddende i Unionen;
40. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en kort og mellemlang prognose over behovet for ekstra arbejdskraft i de enkelte medlemsstater; opfordrer medlemsstaterne til at give Kommissionen statistiske prognoser, således at den kun udarbejder relevante forudsigelser om Unionens behov for arbejdskraft;
41. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at føre en løbende dialog med ngo'er på

---

¹ KOM(2004)0343, punkt 2.3.1. og KOM(2004)0628.

indvandringsområdet og anmode om deres holdning til indvandringsrelaterede spørgsmål samt støtte deres aktiviteter vedrørende bistand til indvandrere og deres forskningsaktiviteter;

42. mener, at det haster med at nå frem til indvandringspolitikker, som i højere grad kan tilpasses arbejdsmarkedene, for at hindre, at EU's arbejdsmarked dereguleres af billige og illegale arbejdstagere, og for at undgå en skævhed i forholdet mellem den arbejdende og ikke-arbejdende del af befolkningen, og opfordrer medlemsstaterne til at inddrage regionale og lokale myndigheder, arbejdsformidlingerne og arbejdsmarkedets parter samt faglige organisationer, frivillige græsrodsorganisationer og værtssamfund i beslutningen om det tilladte antal udenlandske arbejdstagere;
43. opfordrer medlemsstaterne til at indføre specifikke kombinerede opholds- og arbejdstilladelser, som letter rekrutteringen af sæsonarbejdere og arbejdstagere, der skal løse en given tidsbegrænset opgave;
44. understreger navnlig nødvendigheden af, at EU - inden for rammerne af millenniummålsætningerne - fordobler sin indsats til bekæmpelse af fattigdom i de lande, hvorfra indvandringsstrømmene kommer, ved bl.a. at støtte etableringen af velfunderede uddannelsessystemer, der er åbne for alle, og udviklingen af de lokale økonomier;
45. opfordrer medlemsstaterne til inden for rammerne af deres nationale indvandringspolitik at undertegne bilaterale aftaler med større udvandringslande for at opfylde det europæiske behov for arbejdskraft eller åbne nye lovlige indvandringskanaler for at forbedre organiseringen af migrationsprocessen og gøre den mere gennemsigtig samt fremme forbindelserne med tredjelande inden for rammerne af et tæt partnerskab; påpeger endvidere, at indgåelse af bilaterale aftaler om forvaltning af indvandringsstrømme med oprindelseslandene vil muliggøre indgåelsen af et rigtigt partnerskab med disse lande med henblik på at bekæmpe ulovlig indvandring og menneskehandel, som især rammer de dårligst stillede grupper som kvinder og børn;
46. opfordrer medlemsstaterne til at indlede drøftelser om den ovennævnte grøn bog og til regelmæssigt at underrette Kommissionen om gennemførelsen af deres indvandringspolitikker;
47. understreger, at integrationen af indvandrere er afgørende og kræver omfattende foranstaltninger for at sikre integrering på arbejdsmarkedet samt sociale, økonomiske og politiske rettigheder, som er lige så vigtige for at nå Lissabon-målene for vækst og konkurrencedygtighed;
48. minder om at de enkelte medlemsstater har ansvar for integration, og at dette indebærer rettigheder og forpligtelser for såvel værtssamfundet som for indvandrerens; opfordrer medlemsstaterne til at samordne deres nationale politikker i kraft af den åbne samordningsmetode med udgangspunkt i de fælles grundlæggende principper, Rådet for nylig har vedtaget;
49. understreger, at samordning af nationale politikker ikke kan erstatte en europæisk integrationspolitik; opfordrer medlemsstaterne til at definere minimumskriterier for udarbejdelsen af en sådan politik;

50. understreger, at det er vigtigt at opmuntre til undervisning i værtslandets sprog og at gennemføre undervisning i medborgerkundskab og undervisningsprogrammer om bl.a. ligebehandling af mænd og kvinder samt at fremme den arbejdsbaserede integration, bekæmpelse af ghettodannelse, politisk deltagelse i lokalvalg; bifalder de introduktionsprogrammer, som nogle medlemsstater gennemfører, og som navnlig indebærer en gensidig forpligtelse fra værtslandets og de nye indvandreres side; ønsker at opfordre indvandrerne til at respektere EU's grundlæggende værdier gennem en symbolsk forpligtelse; opfordrer medlemsstaterne til i højere grad at inddrage de integrerede indvandrere i deres integrationspolitik ved at fremme samkvemet mellem indvandrere og oprindelige borgere;
51. mener, at en aktiv politik for integration af tredjelandstatsborgere, der bor lovligt i Unionen, bl.a. bør indeholde klare regler for indbygges retlige status samt en garanti for deres ret til god forvaltningsskik; mulighed for en lovlig integration på arbejdsmarkedet; et krav om, at tredjelandstatsborgere deltager i kurser i det nationale sprog, tilrettelagt af værtsmedlemsstaten; ret til adgang til uddannelse og sikring af, at deres kvalifikationer anerkendes; en garanti for adgang til social- og sundhedstjenester; bestræbelser på at tilbyde anstændige boligforhold i byer og andre lokaliteter; en sikring af, at indvandrere deltager i det sociale, kulturelle og politiske liv;
52. opfordrer medlemsstaterne og EU's institutioner til at fremme deltagelse fra ikke-statsborgere uden stemmeret, der bor lovligt i EU, i det offentlige og politiske liv, særligt ved at sikre tilstrækkelige hørings- og repræsentationsmekanismer; opfordrer alle medlemsstater til at ratificere den europæiske konvention om udlændinges deltagelse i det offentlige liv på lokalt plan;
53. opfordrer indtrængende alle EU's medlemsstater til at ratificere FN's konvention om beskyttelse af vandrende arbejdstagere og deres familiemedlemmers rettigheder;
54. mener, at bekæmpelsen af forskelsbehandling, racisme og fremmedhad er en af integrationspolitikens vigtigste bestanddele; opfordrer medlemsstaterne til at tage skridt til blandt Europas borgere at udbrede en kultur af positiv velkomst, integration og social inddragelse med det formål at opbygge et interkulturelt samfund og undgå alle politiske og institutionelle foranstaltninger, der har tendens til at underminere princippet om modtagelse og "non-refoulement", samt til hurtigst muligt at omsætte de to relevante direktiver til national ret, og glæder sig over rådsformandens initiativ til at genoptage forslaget til rammeafgørelse om bekæmpelse af racisme og fremmedhad; opfordrer til, at Europa-Parlamentet igen høres om denne rammeafgørelse efter nye drøftelser i Rådet;
55. er bestyrtet over det stigende antal æresdrab på og forfølgelse af kvindelige indvandrere og de alvorlige krænkelse af disse rettigheder på grund af religiøs fanatisme og umenneskelige traditioner og opfordrer Kommissionen og Rådet til at forstærke bestræbelserne for at komme disse fænomener til livs og beskytte de truede kvinder;
56. opfordrer medlemsstaterne til at indgå aftaler med indvandrernes hjemlande for at overføre de nødvendige sociale sikringsrettigheder;
57. mener, at det internationale samfund endnu ikke har forstået potentialet i indvandrernes pengeoverførsler til deres oprindelseslande til støtte for deres udviklingspolitikker, og opfordrer Kommissionen til at foreslå praktiske metoder til fremme af frivillig overførsel

af en del af indvandrerne indtjening til deres oprindelseslande med minimale omkostninger til følge, som det foreslås i den ovennævnte grøn bog;

58. opfordrer Rådet til at indtage en mere proaktiv holdning for på baggrund af disse forslag at udtænke en effektiv europæisk indvandringspolitik, der kan imødekomme de udfordringer, Unionen står over for;
59. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.